

slaget i de højtærede Ministres Syn paa Ministerpensionen? Det kan vel ikke være, fordi de højtærede Ministre har sørget for sig selv, medens Tid var, at de nu synes, alt er saare godt, saa at de, der kommer efter, nok kan nøjes med Pension efter Lovens almindelige Regler.

Bortset herfra er det imidlertid et Spørgsmaal, om det er rigtigt at spærre Adgangen til at kunne holde en Minister skadesløs, naar han har opgivet en betrygget Stilling for at overtage en Ministerportefeuille. Er der noget, Befolkningen sætter Pris paa, er det Renhed og Hæderlighed hos vore offentlige Personer. En Minister bør ikke have noget med Privatvirksomhed at gøre. Han bør i det Øjeblik, han indtræder i et Ministerium, frigøre sig for alt, hvad han har af Privatgeschæft, ellers kan han let i hvert Fald faa Skin af i sin nye høje Stilling at favorisere de Virksomheder, han har Forbindelse med. Men saa bør Staten ogsaa holde ham skadesløs for det Tab, han lider ved at opgive sine private Forretninger. Dette gør Staten ikke ved at pensionere Ministrene efter de almindelige Pensionsregler, og derfor har man hidtil haft den kongelige Resolution at falde tilbage paa, naar man ikke efter de almindelige Pensionsregler kunde holde en afgaaende Minister skadesløs. Men det har naturligvis aldrig været Meningen, at et helt Ministerium skulde pensioneres ved kongelig Resolution med højeste Sats; sker dette, er det et Misbrug af den kongelige Resolution. Skulde det imidlertid være utroligt, at de høje Ministre lod være at misbruge en saadan i og for sig naturlig Bestemmelse? I saa Henseende skal jeg gøre opmærksom paa, at det socialdemokratiske Ministerium ikke ved sin Afgang gjorde Brug af den kongelige Resolution, men kun tog den Pension, som tilkom de enkelte Ministre efter Lovens almindelige Pensionsregler.

Parkov: De mange Grunde, som den højtærede Finansminister ved Fremsettelsen af dette Lovforslag nævnte til Gunst for det, gør vel neppe tilstrækkeligt Indtryk paa Tjenestemændenes Organisationer, selv om Grundene for en stor Dels Vedkommende maa siges at være fuldt berettigede, men Tjenestemændene maa bestræbe sig for at gøre sig fortrolige med de nuværende økonomiske Samfundsforhold i al Almindelighed, altsaa ikke alene indenfor deres egne Rækker. Den danske Tjenestemandstand tænker sikkert ogsaa saa alment samfundsforstaaende, at det tør ventes, at den ogsaa

ser paa de økonomiske Forhold hos Befolkningen som Helhed.

Naar Ministeren i sin Fremsettelsestale gjorde mig den Ære at nævne mig, havde han jo sin bestemte Hensigt dermed, og jeg skal gerne erkende, at der ved Forhandlingerne i 1925 ikke blev sluttet nogen Overenskomst, endsiges af bindende Virkning, mellem Tjenestemændene og det konservative Folkeparti. Vi fra vor Side var, som det er bekendt, imod det af den daværende Regering med Tilslutning fra Tjenestemændenes Organisationer fremsatte Lovforslag om en Forhøjelse af Stedtillæget med 2,6 Mill. Kr., fordi denne Form for en Forbedring af Tjenestemændenes Kaar bidrog til yderligere at udjævne Lønforskellen mellem Tjenestemændene indbyrdes. Vi tiltraadte Forslaget om en Forhøjelse af Konjunkturtillæget, fordi der derved dog i nogen Maade toges Hensyn til den Løn, som Loven selv fastslog under Hensyn til de Krav, der maatte stilles for Udøvelsen paa forsvarlig Maade af de Hverv, der paalægges Tjenestemændene. Derom er jo alle enige, at Lønnen maa afpasses efter Kvalifikationerne, efter Ansvaret og efter Arbejdets Omfang og Betydning. Vi var ogsaa rede til at give vor Tilslutning til Bevillingen af dette Beløb, men vi ønskede det i alt væsentligt overført til Konjunkturtillæget trods en ikke ringe Modstand fra Dele af Tjenestemændenes Organisationer, og det var denne Fremgangsmaade, der blev vedtaget. Jeg havde ønsket Fristen for Revision begrænset til 2 Aar, men mit Parti gik med til den endelige Affattelse, som lød paa en Revision senest inden 3 Aar. Selv om nu Tjenestemændene ganske naturligt havde haabet, at Revisionen derfor først vilde blive optaget til Forhandling henimod Udløbet af de tre Aar, saa maa jeg fastholde, at der hverken juridisk eller moralsk er givet noget Tilsagn derom fra vor Side. Tjenestemændene har i alt Fald før Valget i December i Fjor været af samme Opfattelse, i modsat Fald havde de ikke rettet nogen Forespørgsel derom til os før Valget. Forud for dette Valg stillede det konservative Folkeparti sig principielt paa den bestaaende Lovgivnings Grund, men tog selvfølgelig et statsfinansielt Forbehold, og dette Forbehold begrunder med fuld Ret vor Stilling til de nu foreliggende Lovforslag. Jeg vil tillade mig at understrege dette endnu en Gang, at skønt vi principielt stillede os paa den bestaaende Lovgivnings Grund, tog vi udtrykkelig et økonomisk, et statsfinansielt Forbehold: at denne principielle Tilslutning var bygget paa de Forudsæt-